

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3141/2016. (VI. 29.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Juhász Imre* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.470/2014/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó – jogi képviselője útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Ebben kérte a Kúria Kfv.V.35.470/2014/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. A megelőző adóhatósági eljárásban az egyéni vállalkozó indítványozónál az adóhatóság 2004-től 2007-ig terjedő adóévekre személyi jövedelemadó (a továbbiakban: szja) és általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben ellenőrzést végzett.
- [3] Az eljáró adóhatóság – megismételt eljárásban meghozott – határozatában, az áfa adónemben 2005. december hónapra és 2006. és 2007. évekre nem tett megállapításokat, míg szja adónemben az indítványozó terhére 28 533 352 forint számított adóalap után 9 411 871 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, 4 705 935 forint adóbírságot szabott ki, és 4 176 621 forint késedelmi pótlékot számított fel. Az adóhatóság az indítványozó adóalapját becsléssel határozta meg, amelynek módszere kronologikus pénzforgalmi mérleg volt.
- [4] 1.2. A másodfokú adóhatóság a 2012. március 7-én meghozott határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [5] 1.3. A felperes keresete folytán eljáró elsőfokú bíróság a 7.K.26.947/2013/24. számú ítéletével a jogerős adóhatósági határozatot hatályon kívül helyezte és a másodfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint a támadott határozat nem felel meg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (4) bekezdésében foglaltaknak. Az adóhatóság ugyanis nem tisztázta a kronologikus vagyonmérleg beállításakor, hogy a szakértői vélemény 2. számú táblázata mely adatainak figyelembevételével felel meg a korábban meghozott hatályon kívül helyezésre és új eljárásra kötelezésre irányuló – 7.K.20.262/2010/33. számú – ítéletben foglalt iránymutatásnak. A bíróság ítéletében rámutatott, hogy a kihallgatott tanú vallomása alapján a jogerős határozatban felállított kronologikus mérleg megalapozatlan. A bíróság ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján a jogerős határozatot hatályon kívül helyezte és az adóhatóságot ismételen új eljárásra kötelezte. Iránymutatásul meghagyta, hogy az új eljárásban az adóhatóságnak a rendelkezésre álló szakértői véleményben kidolgozott 2. számú táblázat pénztárkönyv egyenlege rovatának figyelembevételével a pénzforgalmi mérleget újra felállítva kell vizsgálnia, hogy az indítványozónál milyen forráshiány merült fel a vizsgált években. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [6] 1.4. Az indítványozó felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta azzal, hogy az adóhatóságnak az új eljárásban, kizárólag a szakértői véleményben kidolgozott 2. számú táblázat pénztárkönyv egyenlege rovatának figyelembevételével a pénzforgalmi mérleget újra felállítva kell vizsgálnia, hogy az indítványozónál milyen forráshiány merült fel.
- [7] A Kúria rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó keresetét kizárólag a kronologikus pénzforgalmi mérleg tekintetében találta alaposnak, amely kapcsán az új eljárásra is egyértelmű iránymutatást adott. Ennek lényege, hogy szerepeltetni kell a 2. számú táblázatban kimutatott pénztáregyenleget a bevételi oldalon. A Kúria tehát hangsúlyozta – figye-

lemmel az elsőfokú bíróság indoklására –, hogy a pénzforgalmi mérleget ennek figyelembevételével felállítva kell megvizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy az indítványozónál milyen forráshiányok állapíthatók meg. A Kúria rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része és indoklása egymással összhangban áll, az „mindössze pontosítást igényelt”.

- [8] 1.5. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény II. cikkének, a XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét állította.
- [9] Az indítványozó álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való joga [XXIV. cikk, XXVIII. cikk (1) bekezdés] annak következtében sérült, hogy a Kúria által meghozott hatályában fenntartó ítélet rendelkező része valójában olyan kiegészítő rendelkezést is tartalmaz, amelyre nem volt kérelem. Ezzel a Kúria megsértette a polgári peres eljárásban a kérelemhez kötöttség elvét.
- [10] Kifejtette: a kifogásolt rendelkezés miatt számára hátrányosabb helyzet állt elő, mert a Kúria ítélete folytán az új eljárásban eljáró adóhatóság nem vizsgálhatja azt, hogy „a vállalkozás tőkebetétei további forrásai a takarékbetétkönyvbe történő befizetéseknek”.
- [11] A jogorvoslathoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmével összefüggésben előadta, hogy „a jogorvoslati kérelem[e] folytán eljáró Kúria a fent már kifejtettek szerint – nem orvosolta a kialakult jogszabályellenes helyzetet, hanem eljárásával még inkább azzá tette”.
- [12] Indokolás nélkül állította, hogy álláspontja szerint a támadott bírói döntés következtében sérült az emberi méltósághoz való joga (II. cikk) is.
- [13] 1.6. Az indítványozó – hiánypótlási felhívást követően – indítványát kiegészítette.
- [14] Ebben kifejtette, hogy „mivel a tisztességes eljáráshoz való jog az emberi méltósághoz való jogból levezethető olyan alapjog, amely szoros kapcsolatban áll az egyenlőséghez való jog egyes elemeiből eredő elvárásokkal is, ezért sérül az Alaptörvény II. cikkében lefektetett emberi méltósághoz való alapjog [...] is, de ezen túlmenően az I. cikkben szabályozott generálklauzula is, hiszen ezen a rendelkezésen alapszik az alapjogok állam általi elismerése és védelme”.
- [15] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnak először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit kell vizsgálnia.
- [16] 2.1. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának, formai feltételeinek vizsgálata körében megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt határidőben nyújtotta be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítványozó ugyanis a Kúria Kfv.V.35.470/2014/8. számú ítéletét 2015. június 29-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszt 2015. augusztus 19-én adta postára, amelyet az első fokon eljáró bíróságon 2015. augusztus 24-én iktattak.
- [17] Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e a határozott kérelem feltételeinek [Abtv. 51. § (1) bekezdés, 52. § (1b) bekezdés].
- [18] Az indítványozó megjelölte azt a törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont].
- [19] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt Alaptörvényben biztosított jogokkal összefüggésben megjelölte az állított jogsérelem lényegét. Az indítvány ugyanakkor az Alaptörvény I. cikkével összefüggésben nem felel meg a határozott kérelem feltételének, mert az Alaptörvény e rendelkezéséből nem vezethető le Alaptörvényben biztosított jog. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság már rámutatott, hogy az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdésében foglalt rendelkezések címzettje elsősorban az állam, így az indítványozó részére nem biztosítanak jogot, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül ezekre az előírásokra alapítani [3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [17]; 3039/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [17]]. Ebből következően az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg a befogadhatóság Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi követelménynek.
- [20] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (Kúria Kfv.V.35.470/2014/8. számú ítélete), és az Alaptörvény általa megsértettnek vélt rendelkezéseit [Alaptörvény II. cikk, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]. Az indítvány ugyanakkor az Alaptörvény II. cikkével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, és a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhe-

tő indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.

- [21] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkével és a XXVIII. cikk (7) bekezdésével kapcsolatban lényegében megismételte a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben már előadott érveket.
- [22] Az Alaptörvény XXIV. cikke pedig a közigazgatási hatósági eljárás és nem a bírósági felülvizsgálat vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét {3081/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [8]; 3010/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. A bírósági eljárás tisztességével összefüggésben nem a XXIV. cikkre, hanem a XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapítható alkotmányjogi panasz.
- [23] Az indítvány ezért a II. cikk, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltaknak.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [25] Az indítványozó alkotmányjogi panasza a fentiekben kifejtettek szerint a befogadhatóság formai feltételeinek abban a részben felel meg, amelyben a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenessége megállapítását az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapítottan kéri.
- [26] 2.2. Az Alkotmánybíróság az alábbiakban – mérlegelési jogkörében – azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasznak a formai feltételeknek megfelelő része a befogadhatóság tartalmi feltételeinek – különösen a 27. § b) pontja szerinti érintettségeknek, a jogorvoslat kimerítésének, valamint a 29–31. §-a szerinti feltételeknek – eleget tesz-e.
- [27] A befogadhatóság tartalmi szempontú vizsgálata során az Alkotmánybíróság elsőként az indítványozó érintettségét vizsgálta, és megállapította, hogy az indítványozó érintettsége arra tekintettel fennáll, hogy a megelőző bírósági eljárásban peres félként vett részt.
- [28] Az indítványozó által támadott bírói döntéssel szemben rendes jogorvoslatnak nincs helye, ezért megállapítható, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [29] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.
- [30] Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [31] Hangsúlyozza az Alkotmánybíróság azt is, hogy önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Az Alkotmánybíróság egyébként burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}
- [32] Az adott ügyben az indítványozó a bírói döntés alaptörvény-ellenességét arra tekintettel állította, hogy álláspontja szerint a Kúria megsértette a polgári peres eljárás egyik alapvető szabályát (kérelemhez kötöttség elve), és a felülvizsgálati kérelmen túlterjeszkedve hozta meg a döntését.
- [33] Az Alkotmánybíróság az indítványozó indokaira tekintettel arra mutat rá: a Kúria döntéséből egyértelműen megállapítható, hogy a kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel volt. Ezért hangsúlyozta ítéletében, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része és indokolása egymással összhangban áll, az „mindössze pontosítást igényelt”. A Kúria utalt arra is: az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó keresetét kizárólag a kronologikus pénzforgalmi mérleg tekintetében

találta alaposnak, amely kapcsán az új eljárásra is egyértelmű iránymutatást adott. A Kúria tehát hangsúlyozta – figyelemmel az elsőfokú bíróság indokolására –, hogy a pénzforgalmi mérleget ennek figyelembevételével felállítva kell megvizsgálni, annak megállapítása érdekében, hogy az indítványozónál milyen forráshiányok állapíthatók meg.

- [34] Ebből következően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak nem vetik fel a támadott bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [35] A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítására, és megsemmisítésére irányuló indítványt az Alaptörvény I. cikkével, a II. cikkével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjára – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, míg a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben – figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2016. június 21.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [36] Szükségesnek tartom a végzés indokolásának a kiegészítését a befogadhatóság körében felmerült arra a kérdésre tekintettel, hogy támadható-e alkotmányjogi panasszal a közigazgatási perben meghozott olyan kúriai ítélet, amely a Pp. 339. § (1) vagy (3) bekezdése szerint meghozott jogerős ítélet hatályában fenntartásáról rendelkezik.
- [37] 1. Álláspontom szerint a közigazgatási perben hozott ítélet – függetlenül annak tartalmától – az ügy érdemében hozott bírói döntés. A Pp. 212. § (1) bekezdése szerint „[a] bíróság a per érdemében ítélettel, a per során felmerült minden más kérdésben – ideértve a per megszüntetését is – végzéssel határoz”. Emellett, a Pp. 339. § (1) bekezdése is úgy rendelkezik, hogy „ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság – az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével – a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.” A Pp. e rendelkezése értelmében a bíróság a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezéséről kizárólag akkor rendelkezhet, ha a keresetben állított jogszabálysértés az ügy érdemére kihat. Ebből is az következik, hogy a Pp. 339. §-án alapuló – a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezéséről rendelkező – ítélet az ügy érdemében hozott bírói döntés.
- [38] 2. Az Alkotmánybíróság a 3041/2015. (II. 20.) AB végzésben a Pp. 339. § (3) bekezdése alapján meghozott jogerős ítélettel összefüggésben kifejtette, hogy az nem tekinthető olyan határozatnak, amely érdemben elbírálta a perben felmerült jogkérdést, ezért az ellene benyújtott alkotmányjogi panasz időelőtti (Indokolás [16]). Emellett azonban az Alkotmánybíróság rámutatott – figyelemmel arra is, hogy az indítványozó a bírósági eljárásban alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességének a megállapítását kérte [Abtv. 26. § (1) bekezdés] –, hogy „az új eljárásban az indítványozó számára adott a lehetőség arra, hogy ha rá nézve sérelmes döntés születik, kérje a döntés bírói felülvizsgálatát, és egyrészt kezdeményezze, hogy az eljáró bíró forduljon az Alkotmánybírósághoz az ügyben, vagy pedig, ha erre nem kerül sor, a meghozott ítélettel szemben alkotmányjogi panaszt nyújtson be.” {3041/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [16]}
- [39] 3. Álláspontom szerint az adott ügyben nem hagyható figyelmen kívül, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztette elő, vagyis az indítványozó egy konkrét bírói döntést támad. A megismételt eljárást követően viszont ugyanezen bírói döntés ellen már nem nyújthat be alkotmányjogi panaszt,

még akkor sem, ha esetleg a bíróság valóban alapjogot (pl. a tisztességes eljáráshoz való jogot) megsértve hozta meg a döntését. Ha tehát az adott ügyben az Alkotmánybíróságnak a 3041/2015. (II. 20.) AB végzésben foglaltak szerint kellene eljárnia, az indítványozónak nem volna lehetősége annak megakadályozására, hogy a megismételt eljárásban eljáró hatóságnak alaptörvény-ellenes bírósági ítélet alapján kelljen lefolytatnia az eljárást.

- [40] 4. A fentiek mellett szükségesnek tartom hangsúlyozni azt is, hogy az Alkotmánybíróság ügyrendjének 32. § (2) bekezdése – az Abtv. 26. § (1) bekezdésében és 27. §-ában foglaltakra figyelemmel – kifejezetten meghatározza, hogy melyek azok a határozatai a Kúriának, amelyek alkotmányjogi panasszal támadhatók. Eszerint „az Abtv. 27. §-a alkalmazásában az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható, illetve az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése is, mely
- a) a megtámadott határozatot hatályában fenntartja, vagy
 - b) a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és helyette, illetve az elsőfokú határozat helyett új és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz, vagy
 - c) a jogerős határozatot megváltoztatja és a törvénynek megfelelő új határozatot hoz, vagy
 - d) a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti, feltéve, hogy az indítványozó a jogerős döntést az Alkotmánybíróság előtt nem támadta meg.”
- [41] Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése kimondja továbbá, hogy az „Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye
- a) a Kúria felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntésével szemben, ha a kúriai elutasítás indoka a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása,
 - b) a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító döntésével szemben [az eljárás még folyamatban van].”
- [42] Álláspontom szerint, az Ügyrend hivatkozott – jelenleg hatályos – rendelkezései alapján, nem lehet kétséges, hogy alkotmányjogi panasz nyújtható be a Kúria által meghozott minden olyan határozat ellen, amely a felülvizsgálattal támadott határozat hatályában fenntartásáról rendelkezik.
- [43] 5. Végül, a konkrét üggyel összefüggésben arra is szükséges rámutatni, hogy a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 7.K.26.947/2013/24. számú ítéletében a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezése és a hatóság új eljárásra kötelezése mellett, az indítványozó keresetét részben elutasította. Az eljárás – ebben a részben – véglegesen lezárult, az a megismételt eljárásban nem lehet folyamatban.

Budapest, 2016. június 21.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre alkotmánybíró különvéleménye

- [44] A végzés indokolásával nem értek egyet.
- [45] A többségi álláspont szerint az alkotmányjogi panasz eleget tett az Abtv. 27. §-ában foglalt feltételeknek, azaz a támadott kúriai ítélet az ügyet érdemben befejező döntés.
- [46] Álláspontom szerint azonban az Alkotmánybíróságnak ténylegesen vizsgálnia kellett volna, hogy a támadott bírósági határozat valóban megfelel-e az Abtv. 27. §-ában foglalt összes követelménynek. A tárgyi ügyben a NAV jogerős határozatát a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.26.947/2013/24. számú ítéletével hatályon kívül helyezte és a másodfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.470/2014/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Jelenleg tehát a közigazgatási eljárás még folyamatban van, így megítélésem szerint az alkotmányjogi panasz idő előtti. Ezen álláspontomat támasztja alá a 3041/2015. (II. 20.) AB végzés is, amely hasonló tényállás alapján megállapította, hogy a bírói döntés ugyan ügydöntőnek minősül, azonban a hatályon kívül helyezés és a hatóság új eljárásra kötele-

zése miatt a felmerült jogkérdés érdemi elbírálására még nem került sor {3041/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [16]}.

Budapest, 2016. június 21.

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2843/2015.

• • •